

PATHFINDER

číslo 6 roku 2008

Karneval

Rádcovský kurz

Oddiel OPÁL

ÚŽASNÝ STVOŘITEL

Malý Bořek rád chodíval s tátou do lesa na výlety. Tentokrát se na výlet obzvláště těšil, protože dostal nádherný nůž s kostěnou rukojetí a koženým pouzdrém. Připadal si jako lovec. Když v lese odpočívali a tatínek si na chvíli lehl do trávy, dostal Bořek nápad. Vytáhl nůž z pouzdra a začal s ním házet do vzrostlého stromu. Za nějakou dobu se naučil hodit nůž tak dobře, že se téměř pokaždé zabodl.

Jednou hodil tak silně, že nůž šel stěží vytáhnout. Musel zabrat větší silou, ale chytil nůž tak nešikovně, že se o něj pořezal, až mu tekla krev. Honem utíkal za tatínkem, a přestože chtěl být statečný, skoro plakal. Jako správní pathfinderi měli s sebou KPZ, a tak ošetření rány bylo jednoduché. Tatínka ale zajímalo, jak se to stalo, a tak zjistil, že Bořek házel nožem do krásného zeleného stromu. „Bořku, pojď se na něco podívat,“ zavolal, „ten strom taky krvácí.“ Bořek byl z toho celý popletený, protože ještě neslyšel, že by stromu tekla krev...

„Bořku,“ říká tatínek, „ty víš, že než někam spolu jdeme, tak prosíme Boha o jeho ochranu a přejeme si, aby se nám nic zlého nepříhodilo. Nic z toho, co vidíš kolem sebe, nevzniklo náhodou, za vším je úžasný Stvořitel. Ten strom, do kterého jsi házel nožem, dostal od svého Stvořitele hodně náročný úkol. Všechno, co Bůh stvořil, má svůj speciální úkol. Tento strom má za úkol denně vytlačit obrovské množství vody do celého kmene a dopravit ji až k poslednímu lístku. U středně vzrostlých stromů je to 50 až 80 litrů vody za den. Kdyby to neudělal, listí by uschlo, opadalo a strom by umřel.

Musí také dávat potřebnou výživu kmeni i každé větvičce, aby mohly růst a odolávat prudkým bouřím. Když jsi zabodával nůž do kůry stromu, tak jsi velmi ohrožoval jeho život a dnešní den jsi mu zkomplikoval. Hned pod povrchem kůry má schované kanálky, kterými dopravuje výživu od kořenů až k lístkům, a ty jsi je bodnutím narušil. Strom teď musí co nejdříve ránu zacelit, aby přestala životodárná míza vytékat ven. Strom, Bořku, také dýchá a je velkou zásobárnou kyslíku, který také my potřebujeme nutně k životu. Každý strom také dokáže zachytit velké množství prachových částic. Během celého dne dělá práci, kterou mu Stvořitel dal.

Nám, Bořku, dal také Stvořitel práci. Máme se starat o jeho stvoření a chránit ho.“

„Tati,“ říká Bořek, „to jsem nevěděl a je mi moc líto, že jsem bezdůvodně zasáhl do života stromu. Teď už vím, že Bůh nechce chránit pouze nás, ale také celou přírodu.“

Od té doby se Bořek naučil dívat na stromy i ostatní rostliny a živočichy jinýma očima. Pokaždé, když pozoroval život v přírodě, byl si stále jistější tím, že za vším je úžasný Stvořitel a ne pouze nějaká náhoda.

VÁŠ KAMARÁD KS

KARNEVAL SEVERNÍ HVĚZDY

ZÁSADA, 19.–21. 3. 2008

Letošní karneval Severní hvězdy se uskutečnil v krásném prostředí, na okraji Jizerských hor. Bylo to nedaleko města Tanvald, u vesničky Zásada-Zbytky. Sešli jsme se v pátek večer v chaloupce místního sboru. Bylo nás asi 30 – kamarádi z Liberce, České Lípy, Jablonce a my z Mladé Boleslavi. Hned večer jsme se rozdělili do družstev, trochu jsme se seznámili, zahájili sobotu a hajduli na kutě.

V sobotu ráno proběhla sobotní školka. Program přichystalo každé družstvo samostatně na téma Jonáš. Vylosovali si určitou část tohoto příběhu, kterou pak zahráli. Po divadle si pro nás připravil strejda Schovánek zamyšlení o Jonášovi. Po obědě nás sluníčko vylákalo do přírody, kde jsme ještě jednou prožili Jonášův příběh, tentokrát však na vlastní kůži. Soutěžilo se v disciplínách: kdo se nejlépe schová vedoucím, které družstvo se nejdéle udrží na mírně pohyblivé kládě, kdo najde daný verš z Jonáše, kdo dokáže skočit do náruče moře, jak přesvědčit lidi, aby věřili v Boha, a nakonec – které družstvo vydrží, ať se děje cokoliv, v naprostém tichu a potmě. Program jsme ukončili za úplné tmy. A potmě jsme si také ukončili sobotu zamyšlením bratra Tatara.

A po večěři hurá do masek a začal tolik očekávaný rej masek – KARNEVAL. V rámci karnevalu proběhlo mnoho soutěží. Samozřejmě, bylo také vyhlášení nejlepších masek. Které vyhrály? Vlk, rytíř, čert, miminko, zvoneček, mafián, hip-hopové tanečnice, víla... Bylo opravdu nač se dívat. Zábava nám vydržela až do pozdních večerních hodin.

V neděli ráno čekal na skupiny nelehký úkol – vytvořit si maskota v životní velikosti. Obličej se tvořil ze sádrového odlitku některého odvážlivce, který se nebál nechat si na svůj obličej dát sádru a čekat, až zaschne, což některým trvalo poměrně dlouho. Tělo se porůznu vycpávalo tím, co zrovna bylo po ruce. A oblečení, to se vždycky našlo. Kolem oběda byli všichni hotovi a nám vedoucím nezbylo, než vše vyhodnotit, rozdat odměny a se slzou na víčku se rozloučit a popřát si: „TAK ZA ROK AHOJ!“

PETRA

RÁDCOVSKÝ KURZ ČS

Poslední březnový víkend si někteří pathfinderi z Českého sdružení vyznačili do svých diářů červeně a s vykřičníkem. Proč? Protože se přihlásili na Rádcovský kurz a ten právě v tomto termínu probíhal v Nymburku. Zeptala jsem se několika z nich, jaké to bylo...

JADV

Já jsem na víkendový Rádcovský kurz nemohla odjet, ale jestli se počítá třeba i vypracovávání domácího úkolu, tak určitě můžu říct, že je to pro mě dobrá zkušenost – zejména vypracování zamyšlení a vedení a spolupráce s ostatními mladšími kamarády.

JUDITA

Rádcovský kurz byl super. Strašně jsem se na něj těšila. V pátek, když jsme přijeli, jsme se ubytovali a hráli IceBreakery (seznamovací hry), abychom se všichni poznali. V sobotu jsme většinu času seděli a psali poznámky z přednášek. Bolela z toho ruka. ☺ Při některých přednáškách jsme se docela i nasmáli. V sobotu také nesmělo chybět kázání. Dawy a Karel nám názorně ukázali, že i když se smíchají dobré ingredience, ale chybí sůl, tak se jídlo nedá jíst (kázání na verš: Vy jste sůl země). Odpoledne jsme si vyzkoušeli zahrát jiný typ her, než jaký jsme kdy hráli. V neděli jsme si vyslechli poslední přednášky, uklidili po sobě pokoje, pořádně zametli a rozjžděli se do svých domovů.

EVA

Byl super, ale trochu nuda. Pak jsem se zase něco naučil. Ale rychle se to zapomene.

Zážitky byly příjemné a co se týká jídla: chutnalo mi! Ráda vzpomínám na páteční hry a kamarády.

ELLEN M.

Bylo to bezvadný, nejlepší byl asi pátek. Jinak jsem tam poznala spoustu nových bezvadných lidiček. Jen kdyby těch přednášek byl méně. ☺

KLÁRA KRPA TOVÁ

Ahoj, moje pocity z Rádcáku jsou vcelku pozitivní. Ze začátku jsem z toho měla strach (na akce jsem nejezdila, a tak jsem nevěděla co čekat). Ale hned první večer bylo vidět, že to bude super. Sice jsme měli hodně přednášek, ale všichni vedoucí to uměli dobře a zábavně podat. Trochu mě mrzelo, že jsem se moc neseznámila (moc mi to nejde), ale doufám, že to doženu na táboře. Už se moc těším a doufám, že všichni rádcák uděláme, a pak budeme moci našim vedoucím pomáhat.

NATY UL.

MODLITEBNÍ STROM

Stalo se vám také někdy, že jste si připadali naprosto neschopně? Že všichni kolem vás mají super oblečení, mobil, kalkulačku a tak podobně? Mně se to tedy stává. A někdy i dost často. Pamatuji si, že když jsem ještě bydlela u rodičů a chodili jsme s bratrem do školy, hrozně moc jsme chtěli, aby nám naši kupovali tak dobré oblečení, jako mají ostatní. Ale nakonec z toho byl vždy jen nějaký kousek od Vietnamců nebo ze sekáče. O mobilu se nám mohlo jen zdát a počítač byl pro nás tabu. Asi si umíte představit, jak jsme se cítili. Bylo to hrozné.

Jak jsme se těšili, až si začneme vydělávat a budeme si moct koupit všechno to, co nám rodiče nedopřáli!

A teď s bratrem stojíme na vlastních nohou a sami si vyděláváme peníze. Ale najednou zjišťujeme, že není tak snadné propočítat si penízky na celý měsíc, abychom měli co jíst a kde bydlet.

Často si vzpomenu na rodiče. Teď už chápu, že by nám byli tak rádi dopřáli všechno, po čem jsme toužili. A také už chápu i tu zodpovědnost a vytrvalost, s jakou šetřili, abychom si jednou za čas mohli dopřát něco pěkného.

Často máme tendenci vidět jen věci kolem nás. Co ještě nemáme a co musíme mít... A pak hledáme, jak bychom to získali. Ale o to v životě vůbec nejde. Bůh hledí do srdce a ne na to, jak vypadáme. A lidé, kteří stojí alespoň trochu za to, tak se na to dívají stejně.

Kéž bychom dokázali hledat, jakou dobrou vlastnost nemáme a co nám chybí k tomu, abychom se líbili Bohu.

JADV

Pane Bože, odpusť
nám, prosím, naši chamtivost.

Někdy si neuvědomujeme,
že tím můžeme ublížit nejen
Tobě, ale i našim blízkým.

A to nechceme. Tak nám dej sílu
překonávat všechna lákadla
světa a soustředit se na Tebe.

Amen.

- 1 ... černá
- 2 ... světle modrá
- 3 ... tmavě modrá
- 4 ... vytečkuj
- 5 ... hnědá
- 6 ... žlutá
- 7 ... zelená
- 8 ... šedá vymaluj

BIBLICKÁ HÁDANKA

Malá skupina lidí seděla naproti kostelu a pozorovala kolemjdoucí. Někteří z nich házeli dary do pokladny v kostele. Mnoho z nich byli lidé dobře oblečení, kterým se v životě dobře vedlo. Ti dávali velké dary. Najednou však upoutala jejich pozornost jakási žena. Nebyla to žádná nóbl panička. Byla chudě oblečená a vypadala velmi osaměle. A skupina lidí z ní nemohla spustit oči. Najednou vytáhla dvě mince a obě je hodila do pokladny. Bylo jasné, že víc mincí už nemá a že nebude mít za co si koupit jídlo. Byl to ten největší dar, který toho dne kostel dostal. Ostatní totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato chudá osamělá žena dala to poslední, co měla. Od té doby se tento příběh povídá z generace na generaci a můžeme ho číst i v Bibli.

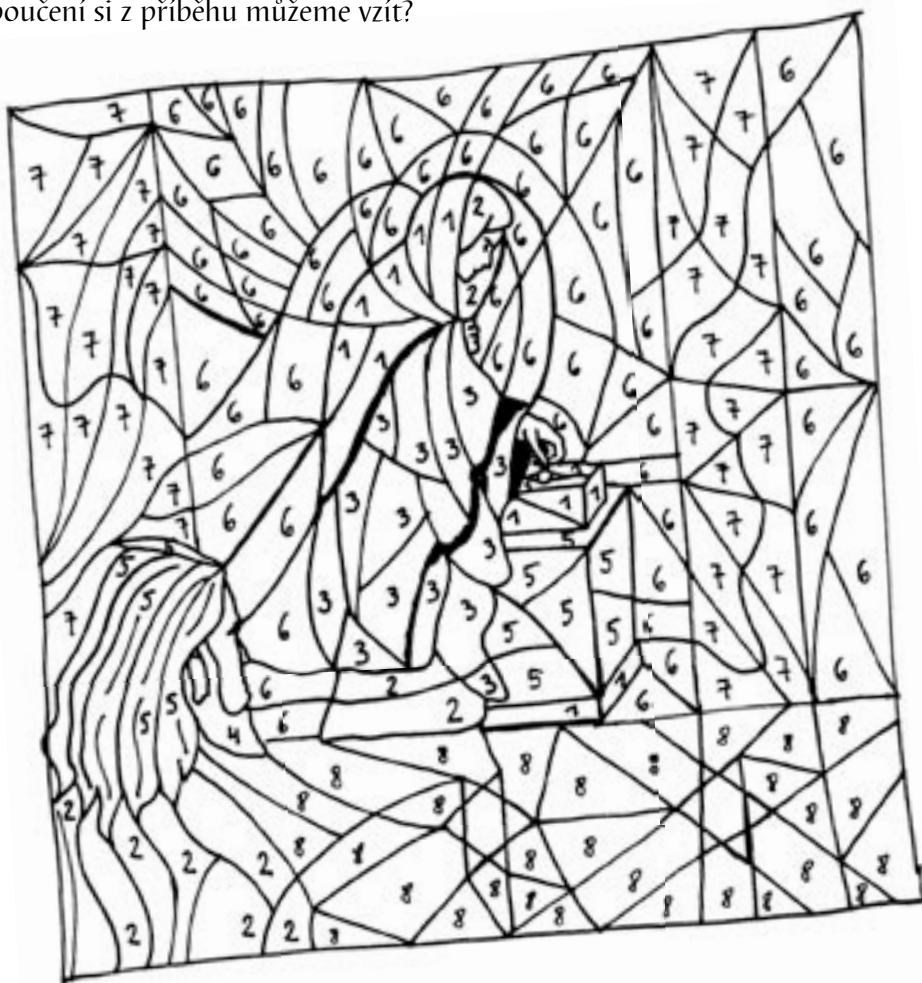
Kde v Bibli tento příběh najdeme?

Kdo pozoroval onu osamělou ženu?

Co víme o této ženě?

Jaké poučení si z příběhu můžeme vzít?

JADV

si...

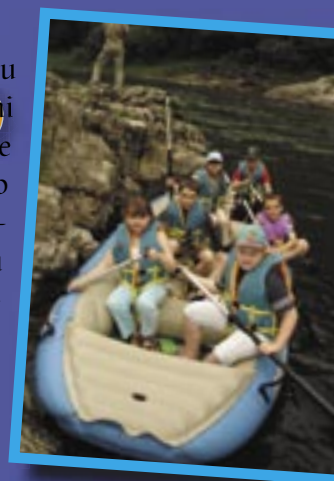
PREDSTAVUJE SA ODDIEL

OPÁL

Z rozprávania súrodencov, vedúcich a rodičov vieme, že prešovský oddiel Opál vznikol ešte v minulom storočí. Názov dostal podľa neďalekej opálovej bane, v ktorej je ukrytá aj zakladacia listina nášho oddielu. To však bolo tak dávno, že z terajšej družiny Mliečny Opál nebol ešte nikto na svete. Pred nami tu vraj boli družiny Ohnivý, Dúhový a Čierny opál.

Pred tromi rokmi sme si na výpravu so sebou brávali aj nejakú hračku, „za strom“ s nami musel často zájsť aj niekto starší, najmenšie tričko so znakom Pathfinder by nám bolo po členky a náš počet sa dal zobrazit na prstoch jednej ruky. Začiatky so škôlkarmi sú vraj ťažké. Táto matematika sa však odvtedy dosť zmenila. To preto, že na výpravy a schôdzky sme si so sebou začali brávať kamarátov, susedov a spolužiakov.

Postupne sme si zvykli spávať mimo domu aj bez rodičov, Paľo nás naučil pár užitočných uzlov a zlaňovať prekážky, Luďek zakladať ohne a spať vonku, Miriam nás naučila pripraviť si niečo na zjedenie a Zdenko splaviť aj väčšie pereje.

Väčšina z nás už chodí aj do školy a učí sa počítať. Nech však počítame akokoľvek, našich kamarátov z ulice a spolužiakov je stále viac a viac. A vy týmto počtom rozumiete?

VODCOVIA ODDIELU

Podrobnosti o Pathfinderu a o akciách najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz